

Hyggelig, rolig

Musik: L.M. Lindeman 1840

Tekst: DDS02 411,1-7

S

1. Hyg-ge-lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in-der - lig skøn. ef - ter at
O, hvormit hjer - te læn-ges med smer - te, suk-ker i løn

A

8

gæ-ste din hel- lig-dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

2. Godhedens kilde!

Årle og silde

gæstmild er du.

Ved dine sale

spurv møder svale,

kom det i hu!

Som ved dit alter den kvidrende fugl

und i dit tempel din tjener et skjul!

3. Hos dig at bygge

højeste lykke

kaldes med ret;

dér lyster tunge

altid at sjunge,

vorder ej træt,

til ikke lægger og tager ej fra

glædens det evige halleluja.

4. Alt dog hernede

lykkelig hedde

skal, hvo dig tror:

I Himmerige

tør han indkige

frit på dit ord,

ja, i hans hjerte fra tåreernes dal

trappe du bygger til himmerigs sal.

5. Lykkes og trives,

styrkes, oplives

skal dine små,

vokse i kræfter,

stige derefter,

højeloft nå,

himle, hvor øjet, som græder ej mer,

gudernes Gud i sin herlighed ser!

6. Tusinde døgne,

verdslige, søgne,

gyldne for kød,

kan de vel ligne

én dag af dine,

som vi dem nød,

når under sang med dit vingede ord

sjælen af by over stjernerne fór?

7. Ej vil jeg bytte,

Gud, i din hytte

tiggerens plads

bort for det sæde,

stolte beklæde

højt i palads.

Godt ikke fattes, hvem du haver kær,

lavt er ej bænket, hvem Gud sidder nær.